

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสำคัญของภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มขึ้นเมื่อมีชาวอังกฤษเข้ามาติดต่อค้าขายกับไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว การเรียนภาษาอังกฤษในสมัยนั้นก็เพื่อประโยชน์ในการเจรจาธุรกิจค้าขายกัน เพื่อไม่ให้เสียเปรียบชาวต่างชาติ แต่การเรียนภาษาอังกฤษในสมัยนั้นยังไม่มีแบบแผนเป็นทางการ จนมาถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งตรงกับที่ประเทศในยุโรปนิยมลัทธิล่าอาณานิคมกัน ประเทศเพื่อนบ้านของไทยทุกประเทศกลายเป็นอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจทางยุโรป คงเหลือแต่เพียงประเทศไทยซึ่งสามารถเอาตัวรอดมาได้ ก็ด้วยพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพราะทรงตระหนักว่า สถานการณ์ในขณะนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง จึงมีพระราชดำริให้มีการจัดการศึกษาแบบยุโรปขึ้น และให้มีการสอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ โดยจ้างครูที่เป็นชาวต่างชาติมาสอน อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในขณะนั้นจำกัดเฉพาะในราชสำนักเท่านั้น และจุดมุ่งหมายของการเรียนในสมัยเริ่มแรกนี้ ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สรีรวิทยา และภูมิศาสตร์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ เพื่อมิให้เสียเปรียบเวลาติดต่อกับชาวต่างชาติ

ภาษาอังกฤษเริ่มมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดแบบตะวันตกได้เข้ามามีอิทธิพลทำให้ต้องมีการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ เมื่อปี พ.ศ. 2424 และเมื่อตระหนักว่า ประชาชนทั่วไปควรจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ รัฐบาลจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2450 เป็นต้นมา (กานดา ณ ถลาง 2519 : 5)

นับตั้งแต่ได้มีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรการเรียนการสอนของไทย ในปี พ.ศ. 2450 ก็มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจุดประสงค์ของหลักสูตรตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง และความจำเป็นของสภาพสังคมไทย โดยในสมัยแรกๆ นั้นคนไทยต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อไม่ให้เกิดความเสียเปรียบในการติดต่อกับชาวต่างชาติ จุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเปลี่ยนไปในเวลาต่อมา โดยเน้นให้เรียนภาษาอังกฤษแล้วสามารถติดต่อกับชาวต่างชาติได้ การสอนจึงเน้นหลัก ไวยากรณ์ แผล อ่าน และคัดหรือเขียน เป็นต้น ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้หลักสูตรฉบับ พุทธศักราช 2503 วิชาภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป จุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นให้ผู้เรียน เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษาสำหรับการติดต่อกันระหว่างชาติ ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวรรณคดีของชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษา ตลอดจนมีความรู้ในทักษะทั้ง 4 ดังนั้นการจัดสภาพการเรียนการสอนจึงเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ควบคู่ไปกับองค์ประกอบ 3 ประการคือ ระบบเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ (สุนันทา คุรุพงศ์พันธ์ 2526 : 23-24)

ในปี พ.ศ. 2514 ศูนย์ภาษาอังกฤษ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ร่วมกับคณะกรรมการประสานงานโครงการภาษาอังกฤษระดับชาติ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งผลปรากฏว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ตามความลึกลับเห็นของผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหารการศึกษา ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มาเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับ พ.ศ. 2521 และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พ.ศ. 2524 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของบ้านเมือง และความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ โดยอาศัยการฝึกฝนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของชนชาติเจ้าของภาษา เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ

หลังจากที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาที่ระยะหนึ่งก็มีหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทำการวิจัยผลของ

การเรียงการสอนว่าได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังมีความรู้และทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ไม่เพียงพอที่จะสื่อสารได้อย่างแท้จริง จนมีผู้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2526 ที่เป็นห่วงใยคุณภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเป็นอันมาก (สำนักงานโครงการขยายผลการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 2528 : 7)

กรมสามัญศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง จึงได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เป็นสาเหตุให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และหาวิธีการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้มีคุณภาพ และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาที่กรมสามัญศึกษากระทำเป็นอันดับแรกคือ ศึกษาว่ามีหน่วยงานและสถาบันใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา เพิ่มหน่วยงานที่จำเป็นและยุบหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนกัน ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับงบประมาณของกรมสามัญศึกษาที่มีอยู่ และลดความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นให้สามารถนำงบประมาณไปใช้ในค่านอื่นที่เป็นประโยชน์มากขึ้น อันดับที่สองคือ สสำรวจว่าหน่วยงานหรือสถาบันเหล่านั้นมีความต้องการความช่วยเหลือหรือมีความขาดแคลนด้านใด เพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือและวางแผนค่านนโยบายและงบประมาณให้เหมาะสม อันดับสุดท้ายคือ ศึกษาปัญหาหรือข้อขัดข้องของหน่วยงานและสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสนับสนุนให้มีการวางแผนประสานงานกันระหว่างหน่วยงานและสถาบันเหล่านั้น ให้มีการร่วมมือกันอย่างเต็มความสามารถ (สำนักงานโครงการขยายผลการสอนภาษาอังกฤษ 2528 : 9 - 14)

การที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรวางไว้ สิ่งที่ต้องทำเป็นอันดับแรกคือ กรมสามัญศึกษาจะต้องวางโครงการต่างๆเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ เพราะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ ซึ่ง แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro 1958:10)

ให้ความเห็นว่า " ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการเรียนการสอน " ดังนั้น สิ่งที่กรมสามัญศึกษาควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรกก็คือ ทำอย่างไรจึงจะให้ครูสอนภาษาอังกฤษทุกคน หรือส่วนใหญ่ทั่วทั้งประเทศ ได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาการเรียนการสอนจากโครงการเหล่านี้ ให้ได้มากที่สุด และตรงกับความต้องการของครูส่วนใหญ่ ทั้งนี้ โดยการขอความร่วมมือและความช่วยเหลือด้านงบประมาณและบุคลากรไปยังหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น วิทยาลัยครู มหาวิทยาลัย บริติชเคาน์ซิล เอเชียเอ และหน่วยสันติภาพอเมริกัน

ในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น กานดา ณ กลาง (2519 : 15 - 18) กล่าวว่า " ปัญหาเกี่ยวกับครูนับว่าสำคัญที่สุด โดยเฉพาะปัญหาที่ครูไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ และปัญหาด้านวิธีสอน ซึ่งถ้าหากครูได้รับการศึกษาอบรมอย่างเหมาะสม การสอนก็จะมีประสิทธิภาพ " นอกจากนี้ สังเวียน สฤตทิกุล (2521 : 3 - 4) มีความเห็นเพิ่มเติมว่า " ครูอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษยังขาดความเชี่ยวชาญในทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ มีความสามารถเฉพาะการสอนอ่านและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเท่านั้น " ส่วน ศรีวิชัย สุวรรณภักดี (2520 : 84 - 92) ได้กล่าวถึงส่วนที่แตกต่างจากคนอื่นๆคือ ครูไม่ใช่อุปกรณ์การสอน ซากจิตวิทยาในการสอน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของสมศักดิ์ เจริญสุข (2525 : 3) ที่เห็นว่า " การขาดแคลนผู้ชำนาญการสอนหรือครูสอนภาษาอังกฤษที่มีวุฒิและคุณสมบัติพอที่จะสอนอย่างมีคุณภาพ เป็นสาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ " และวิลาศ หินนาคินทร์ (1970 : 135) ให้ข้อคิดเห็นสนับสนุนว่า " การขาดแคลนครูภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในโรงเรียนมัธยมศึกษาและประถมศึกษา เป็นสิ่งที่บีบบังคับให้ต้องจัดครูที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน หรือมีประสบการณ์ด้านความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนน้อย มาทำการสอน ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร " ส่วน อี วี แกเตนบี (E.V. Gatenby 1970 : 213) ได้สรุปปัญหาที่นักเรียนซึ่งเรียนภาษาต่างประเทศมานาน 5 - 6 ปี แต่ไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วว่า " สาเหตุหนึ่งเกิดจากครูไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ " และ คอนสแตนติน พี กาแลนท์ซีส (Constantine P. Kalantzis 1972 : 1321 A) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่า " มักจะเกิดขึ้นเพราะครูเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งครูมักจะสอนโดยไม่คำนึงถึงหลักจิตวิทยาและสังคมของเด็ก ครูบางคนสอนเพียงเพราะเห็นว่าเป็นหน้าที่อันหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงสอนไปโดยไม่อุทิศตนให้กับ

การสอนอย่างเต็มที่ " การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ เกี่ยวกับเรื่องนี้ วิชัย คิสสระ (2519 : 165) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูว่า " สมรรถภาพการสอนของครู เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะส่งผลต่อผู้เรียน ถ้าการสอนของครูดี ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก็จะดีตามไปด้วย "

ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาคณภาพของครูปรากฏชัดเจนในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ.2520 - 2524) ซึ่งเน้นการผลิตครูทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการสอนให้ดีขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากที่สำนักงานการศึกษาระหว่างชาติ (The International Bureau of Education ใช้ตัวย่อว่า I.B.E.) ขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้จัดให้มีการประชุมการศึกษาระหว่างชาติ ครั้งที่ 35 ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ถึงวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2518 ในหัวข้อเรื่อง " แนวโน้มการศึกษาของโลก " ได้กล่าวถึงบทบาทของครูที่เปลี่ยนแปลงไป และอิทธิพลของบทบาทดังกล่าวในการที่จะให้มีการฝึกอบรมครูประจำการ ข้อสรุปในที่ประชุมข้อหนึ่งกล่าวว่า ควรตั้งศูนย์อบรมครูและมีการจัดสัมมนาครู ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางนโยบายและแนวปฏิบัติในการดำเนินการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการพัฒนาอื่น ๆ

ในการให้ความช่วยเหลือครูเพื่อปรับปรุงการสอน นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2524 : 240 - 241) ได้เสนอแนะการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งสรุปเป็นอักษรย่อ OSMAE โดยย่อมาจาก

O (Objectives)	การช่วยเหลือครูในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์การสอน
S (Subject Matters)	การช่วยเหลือครูในการเลือกและปรับปรุงเนื้อหาการสอน
M (Methods)	การช่วยเหลือครูให้รู้จักใช้วิธีสอน
M (Materials)	การช่วยเหลือครูให้รู้จักเลือกและปรับปรุงการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน

A (Activities)	การช่วยเหลือครูให้รู้จักเลือกและปรับปรุง วิธีการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรในการสอน
E (Evaluation)	การช่วยเหลือครูให้รู้จักเลือกและปรับปรุง วิธีประเมินผลการเรียนการสอน

การสำรวจความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในค้ำต่างๆจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะได้ข้อมูลที่สำคัญในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงแล้ว ยังเป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานให้แก่ครู กล่าวคือ เป็นการช่วยให้ครูตระหนักว่า จะต้องแก้ไข ปรับปรุง การปฏิบัติงานของตนให้มีประสิทธิภาพ มีจิตใจรักงาน และมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงาน ซึ่งสำนึกดังกล่าว จะช่วยส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ฮัน ศรีวารินทร์ (2528 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 1 เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษค้ำหลักสูตร ทักษะ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนความต้องการในค้ำรูปแบบ สถานที่ และวิทยากรที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า โดยส่วนรวม ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการพัฒนาความสามารถในการสอนในระดับมากทุกเรื่อง ส่วนเรื่องรูปแบบและสถานที่ที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถของครูนั้น ครูภาษาอังกฤษต้องการจะเข้ารับการอบรมจากบริติชเคาน์ซิล หรือ เอยูเอ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในประเทศ สำหรับวิทยากรนั้น ต้องการวิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษามากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อาจารย์ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในประเทศ

สุนันทา คุรงค์พันธ์ (2526 : ง - ช) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในเขตการศึกษาที่ 12 เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 พบว่า ในค้ำหลักสูตร ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดอบรมประชุม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มากเป็นอันดับ 1 ค้ำเนื้อหาวิชา โดยส่วนรวมครูต้องการการนิเทศในระดับมาก และที่มากเป็นอันดับ 1 คือ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาอื่นๆ และการ

ได้รับคำแนะนำหรือได้รับหนังสืออุทิศเพื่อช่วยในการค้นคว้าเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม ส่วนด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การเลือกใช้เทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะการฟังและการพูด และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ความรู้ทั้ง 4 ทักษะสัมพันธ์กัน สิ่งที่ครูต้องการมากในค่านอุปกรณ์การสอนคือ การได้รับคำแนะนำหรือจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนด้านการวัดและประเมินผลที่ครูต้องการมากที่สุดได้แก่ การได้รับข้อทดสอบหรือได้รับคำแนะนำในการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน รวมทั้งได้รับคำแนะนำในการสร้างแบบทดสอบที่ดี ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละจุดประสงค์

เนื่องจากสภาพการปฏิบัติงานของครู ปัญหา และความต้องการในด้านต่างๆดังกล่าว กรมสามัญศึกษาจึงได้วางแผนเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครู เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษามบปีที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) และแผนพัฒนาการศึกษามบปีที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ซึ่งในแผนพัฒนาการศึกษามบปีที่ 5 ได้เน้นเรื่องการปรับปรุงคุณภาพและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพในทุกรูปแบบ ตั้งแต่การจัดการฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาต่อ คุ้งาน หรือจัดให้มีการปฏิบัติงานในศูนย์วิชาการ โดยในปี พ.ศ.2522 กรมสามัญศึกษา ด้ยความร่วมมือจากบริติชเคาน์ซิล และหน่วยสันติภาพอเมริกัน ได้จัดโครงการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นครูวิทยากรประจำกลุ่มโรงเรียนต่างๆทั่วประเทศ เพื่อให้ครูที่เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ด้านเทคนิคการสอนใหม่ๆในการสอนภาษาอังกฤษ การผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน พร้อมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น โดยเข้ารับการอบรมที่บริติชเคาน์ซิลเป็นเวลา 9 สัปดาห์ และให้กลับไปเป็นวิทยากรดำเนินการอบรมภายในกลุ่มโรงเรียนของตน เมื่อโครงการนี้สิ้นสุดลง ปรากฏว่า กรมสามัญศึกษามีครูวิทยากรประจำกลุ่มโรงเรียนต่างๆทั่วประเทศเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 257 คน และครูวิทยากรเหล่านี้ได้กลับไปจัดการอบรมระยะสั้น เพื่อขยายผลให้แก่ครูประจำการโดยเฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง และเมื่อสิ้นสุดโครงการในปี พ.ศ.2527 กรมสามัญศึกษาได้ทำการประเมินผลการจัดอบรมระยะสั้นของครูวิทยากร พบว่าประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง เพราะครูประจำการทั่วประเทศรู้สึกพอใจมากที่มีโอกาสเข้ารับการอบรม และยังเสนอให้มีการจัดอบรมบ่อยๆ

ด้วยเหตุนี้ ในปี พ.ศ.2527 กรมสามัญศึกษาจึงได้วางโครงการขยายผลโครงการดังกล่าว เพื่อให้ครูวิทยากรได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องกันไป เรียกว่า " โครงการขยายผลการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ " ซึ่งเป็นโครงการ 5 ปี จัดดำเนินการระหว่างปี พ.ศ.2527-2532 และตามโครงการนี้ กรมสามัญศึกษาด้วยความร่วมมือและช่วยเหลือจากบริษัทเลาน์ซิด ได้กำหนดให้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English Resource and Instruction Centres ใช้ตัวย่อว่า ERIC) ขึ้นในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สำหรับเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้ก็เพราะกรมสามัญศึกษามีนโยบายให้กลุ่มโรงเรียนเป็นศูนย์ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนในกลุ่ม ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะเป็นแหล่งข้อมูลในการดำเนินงานด้านการฝึกอบรมและปฏิบัติการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระยะแรก ได้ทำการเปิดศูนย์ฯขึ้น 13 แห่ง และเริ่มดำเนินงานตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2527 ในระยะที่ 2 ได้เปิดเพิ่มอีก 7 แห่ง และได้เริ่มดำเนินการให้บริการด้านต่างๆแก่ครูตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 เป็นต้นมา กรมสามัญศึกษามีนโยบายที่จะเปิดศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยในขั้นแรกจะเปิดในโรงเรียนที่มีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่และบุคลากรก่อน

โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระยะแรก ได้แก่

โรงเรียน	จังหวัด	เขตการศึกษา
1. สันติราษฎร์วิทยาลัย	กรุงเทพมหานคร	ส่วนกลาง
2. สตรีนนทบุรี	นนทบุรี	1
3. เคชปะปัตคนยานุกูล	ปัตตานี	2
4. กัลยาณีศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช	3
5. อำมาตย์พานิชกุล	กระบี่	4
6. กรรณสูตศึกษาลัย	สุพรรณบุรี	5
7. หนองฉางวิทยา	อุทัยธานี	6
8. อุดรศักดิ์ครูดี	อุดรศักดิ์	7
9. นาจวีร์คัน	แพร่	8

โรงเรียน	จังหวัด	เขตการศึกษา
10. แกนนครวิทยาลัย	ขอนแก่น	9
11. เบ็ญจมะหาราช	อุบลราชธานี	10
12. สุรนารี	นครราชสีมา	11
13. ชลกันยานุกูล	ชลบุรี	12

สำหรับระยะที่ 2 นั้น กรมสามัญศึกษาได้คัดเลือกโรงเรียนต่างๆ เพื่อตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีก 7 แห่งคือ

โรงเรียน	จังหวัด	เขตการศึกษา
1. ชีโนรสวิทยาลัย	กรุงเทพมหานคร	ส่วนกลาง
2. มหาวิชราวุธ	สงขลา	3
3. ราชโบริกานุเคราะห์	ราชบุรี	5
4. พิษณุโลกพิทยาคม	พิษณุโลก	7
5. ยูพราชวิทยาลัย	เชียงใหม่	8
6. สกลราชวิทยานุกูล	สกลนคร	9
7. ศรีษานุสรณ์	จันทบุรี	12

เนื่องจากศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระยะแรกทั้ง 13 แห่งได้ให้บริการในด้านต่างๆแก่ครูสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลากว่า 2 ปีแล้ว และศูนย์ที่ตั้งขึ้นใน ระยะที่ 2 ได้ให้บริการในด้านต่างๆแก่ครูมาเป็นเวลา 1 ปีแล้ว มีการจัดส่งครูวิทยากรที่ อยู่ประจำศูนย์ฯ ไปอบรมด้านเทคนิคการสอนและดูงานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศ อังกฤษเป็นเวลาประมาณ 1-2 เดือน มีการจัดให้อาสาสมัครจากประเทศอังกฤษมาอยู่ประจำ ศูนย์ฯ เพื่อช่วยเหลือครูวิทยากรในการให้บริการด้านต่างๆแก่ครู มีการจัดอบรมครูประจำการ และให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอน และมีการจัดกิจกรรมพิเศษเป็นระยะๆ การดำเนินงาน ทั้งหมดนี้ กรมสามัญศึกษาและบริษัทเคาน์ซิลได้สนับสนุนงบประมาณและค่าใช้จ่ายไปเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม กรมสามัญศึกษามีโครงการที่จะเปิดศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เพื่อให้บริการแก่ครูอย่างทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบริการของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษา

อังกฤษในด้านต่างๆดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการจัดและปรับปรุงการบริการให้เหมาะสม และสนองความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบริการของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการจัดการฝึกอบรมครู การบริการสื่อการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพิเศษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในจังหวัดต่างๆอันเป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

" ครูสอนภาษาอังกฤษ " หมายถึงครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในปีพ.ศ.2530 จาก 19 จังหวัดอันเป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตการศึกษาทั้ง 12 เขต ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปัตตานี นครศรีธรรมราช กระบี่ สุพรรณบุรี อุทัยธานี อุตรดิตถ์ แพร่ ขอนแก่น อุดรราชธานี นครราชสีมา ชลบุรี สงขลา ราชบุรี พิษณุโลก เชียงใหม่ สกลนคร และจันทบุรี

" ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ " หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งกรมสามัญศึกษาจัดตั้งให้เป็นสถานที่ให้บริการด้านการจัดการฝึกอบรมครู การบริการสื่อการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพิเศษ ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆในส่วนภูมิภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 20 แห่ง

" การบริการ " หมายถึงการจัดการฝึกอบรมครูตามหลักสูตรที่กรมสามัญศึกษากำหนด และตามโครงการของครูวิทยากรประจำศูนย์ฯ การบริการด้านสื่อการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพิเศษ

" การฝึกอบรม " หมายถึง การให้ความรู้แก่ครูสอนภาษาอังกฤษในค้ำต่างๆ
 ด้ยการจัดอบรม สัมมนา และปฏิบัติการ ซึ่งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น
 ผู้จัดขึ้น

" สื่อการเรียนการสอน " หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร และกิจกรรมการเรียน
 การสอนภาษาอังกฤษ ที่ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจัดให้มีไว้เพื่อบริการแก่ครู
 สอนภาษาอังกฤษ

" กิจกรรมพิเศษ " หมายถึง กิจกรรมที่ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 จัดขึ้นเป็นครั้งคราวในโอกาสต่างๆ เช่น ในเทศกาลวันคริสต์มาส หรือเทศกาลวันอีสเตอร์
 การแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษระหว่างโรงเรียนหรือจังหวัด และการจัดค่ายภาษาอังกฤษ
 (English Camp)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อกรมสามัญศึกษาจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานและ
 จัดงบประมาณสำหรับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปรับปรุงการบริการของ
 ศูนย์ฯให้ตรงกับความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ อันจะเป็นประโยชน์สูงสุด
 ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาอย่างแท้จริง

2. เพื่อให้ครูวิทยากรประจำศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้วางแผน
 ให้การบริการอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับความต้องการของครูสอน
 ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการวางแผนการดำเนินงานและการให้การ
 บริการของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนวิชาอื่น